

PORT
PAYÉ
HELLAS

Καστελλιώτικα Νέα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 12 • 104 31 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 52.21.437 - FAX: 52.21.438
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 10 (191) • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2000 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 50

Τα καυτά θέματα του χωριού μας ■ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ

Πολλά, μα πάρα πολλά ειπώθηκαν και άλλα τόσα γράφτηκαν, αλλά και πληθώρα από αντιμαχόμενες προτάσεις ακούστηκαν για την περιλάλητη μας και τόσο αναγκαία και απαραίτητη υδρευση του χωριού μας που γίνεται πιο επιπλοκής την έλευση του καλοκαιριού και την οπωσδήποτε μεγάλη κατανάλωση νερού από την εισροή στο χωριό μας πολλών ντόπιων και ξένων. Η ωμή πραγματικότητα είναι η έλλειψη νερού και η αδυναμία προς το παρόν καλύψεως της. Όπως καταλαβαίνει ο καθένας είναι τραγικό να μη μπορεί να πλυθεί μέσα στο καλοκαίρι. Ούτε είναι λύση η εκ περιτροπής παροχή του νερού γιατί η κατανάλωση με την αποθήκευσή του σε διάφορα δοχεία παραμένει περίπου η ίδια. Αληθινά πλέον

δεν ξέρουμε που να απευθυνθούμε οι πολλοί. Προθυμία υπάρχει όχι μόνο από όλους τους αρμοδίους, αλλά από όλους μας και συζητώνται διάφορες λύσεις μιας μεγάλης κλίμακας, αλλά τουλάχιστον, μέχρι τη στιγμή παραμένουν στο επίπεδο των συζητήσεων. Η ανάγκη όμως της καλοκαιρινής υδρευσης του χωριού μας είναι επιτακτική και αδήριτη. Μερικοί έριξαν την ιδέα αφού ελεγχθεί η καταλληλότητά τους από πλευράς υγεινής, να καταφύγουμε πάλι και στις βρύσες και τα πηγάδια, όσα λειτουργούν, αφού γίνουν οι σχετικές υδρομαστεύσεις και ο καθαρισμός των πηγαδιών. Βέβαια, το κενό, το μεγαλούδρευτικό κενό δεν καλύπτεται, αλλά είναι μια επικουρική βοήθεια, όσο νάναι, για τις κρίσιμες ώρες

του καλοκαιριού. Όλα συζητήθηκαν, αλλά δεν ειπώθηκε τίποτα για τη σπατάλη του νερού, μιλάμε για τη σπατάλη του πόσιμου νερού. Κατά καιρούς καταγγέλθηκαν κάτι φαινόμενα χρησιμοποιήσεώς του για αρδευτικές ανάγκες και κυρίως για κηπευτικά. Απευθυνόμαστε σε όλους: Μια τέτοια πληγή πρέπει να εκκλείψει αν θέλουμε να συμβάλλουμε θετικά στην όποια θερινή επάρκεια.

Επίσης συζητήθηκε και τούτο: Η προσωρινή μεταφορά νερού κατά τους κρίσιμους μήνες για βιτία. Άλλα αυτού του είδους η προσωρινή λύση, πέρα από κάθε δαπάνη δημιουργεί την αδικά της προβλήματα. Πάντως, ας γίνει το καλύτερο για να μην πούμε το νερό νεράκι.

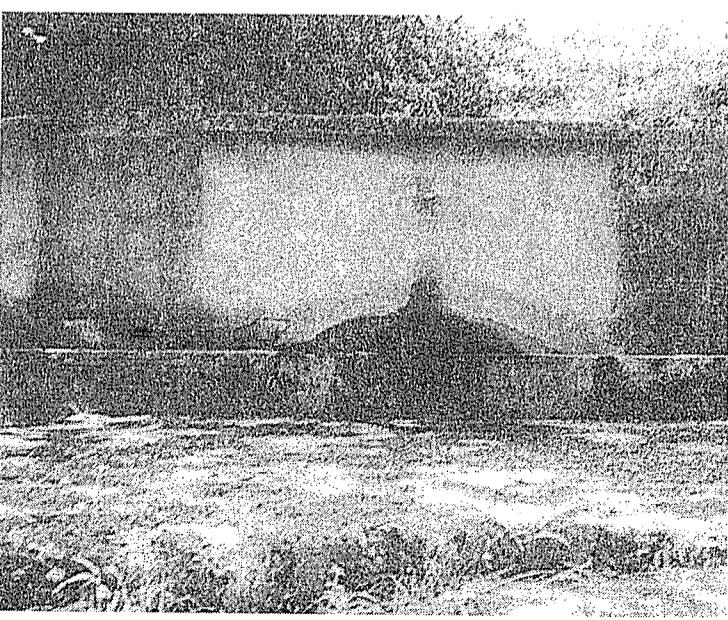
2 ΤΟ ΧΑΝΙ ΖΑΓΓΑΝΑ

Όλα τα χωριά ανεξαιρέτως και της περιοχής μας, αλλά και παραπέρα όλης της χώρας, όταν φιλοξενούν κάποιον ξένο διαθέτουν κάποιο εξοχικό μέρος αξιοθέατα για να τον φιλοφρονήσουν. Το χωριό μας διέθετε και διαθέτει το μοναδικό Χάνι Ζαγγανά κόσμημα αληθινού τοπίου με τα νερά του και τα αιωνόβια πλατάνια του. Λειτουργούσε ως Χάνι από τότε ακόμα που ήκμαζε το Απάνω Καστέλλι. Και στη συνέχεια επί της εποχής του Γερο-Μήτρου Ζαγγανά (Τσούτσου) και στη συνέχεια από τους γαμπρούς του Ηλία Πλατανιά και Γιάννη Χαλατσά μέχρι τις μέρες μας πρότινος από τον αλησμόνητο επίγονο τους τον Βασίλη Ι. Χαλατσά. Για ένα μικρό διάστημα λόγω του ότι τα παιδιά του τα τράβηξαν εργασίες εκτός του χωριού μας το Χάνι δεν λειτουργησε. Τώρα όμως ο μικρότερος γιος ο Γιώργος Β. Χαλατσάς με μύριους κόπους και δαπάνες το αποκατέστησε έτοιμο να λειτουργήσει για την ανακούφιση και εξυπηρέτηση όλων μας. Για το σκο-

πό αυτό εγκαταστάθηκε με την οικογένειά του μόνιμα στο χωριό και αναλώθηκε στην προπαρασκευές προκειμένου το Χάνι να λειτουργήσει όπως και πρώτα ως εξοχικό. Μύρια όμως εμπόδια, χωρίς λόγο απρόκαλυπτα μπήκαν μπροστά για να ματαιώσουν την λειτουργία του. Δεν γνωρίζουμε τις σκοπιμότητες και τις δολιχόδρομιες που αναπάντεχα παρουσιάστηκαν. Όμως απευθυνόμεθα στις αρχές κυρίως στην

Νομαρχία, στο Δασαρχείο και σ' όλους όσοι είναι αρμόδιοι να παρακάμψουν κάθε ανύπαρκτο εμπόδιο για να λειτουργήσει όπως και πρώτα το Χάνι Ζαγγανά ως εξοχικός πνεύμονας και αναψυχή όχι μόνο των κατοίκων του χωριού μας αλλά και των περαστικών ξένων.

Στο επόμενο φύλλο μας λεπτομέρειες για το σκάνδαλο και τις ψευδείς μαρτυρίες.

Ο κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΑΝΟΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ-ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Φωκίδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΙΩ. ΘΑΝΟΣ, την 13-04-2000 ορκίσθηκε Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας και το γεγονός αυτό αποτελεί τιμή για την Φωκίδα.

Ο κ. ΘΑΝΟΣ, γεννήθηκε στην Καλλιθέα Φωκίδας, το 1959, σπούδασε στην Οδοντιατρική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, εξελέγη για πρώτη φορά Βουλευτής Φωκίδας, με το ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του 1996 και επανεξελέγη το 2000.

Διετέλεσε Γραμματέας του Προεδρείου της Βουλής, την πρώτη βουλευτική του περίοδο από το 1996.

Τα «Κ.Ν.» του εύκονται επιτυχία στο έργο του.

2 Καστελλιώτες στη Διοίκηση του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιώτων

Στις αρχαιρεσίες της 5ης Φεβρουαρίου 2000, στην Γενική Συνέλευση του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιώτων Αθηνών, επανεξελέγησαν στο Διοικητικό Συμβούλιο, δύο ε-

πιφανείς Καστελλιώτες οι κ.κ. Ιωάννης Μοσχοδίος και Ευθύμιος Π. Παπανικολάου.

Το Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε σύμμα και ως Πρόεδρος επανεξελέγη ο κ. Βασίλειος Κόκκινος, Γεν. Γραμματέας ο κ. Κών. Τσιλιγιάννης, Ταμίας ο κ. Ευθύμιος Παπανικολάου και Έφορος Οικονομικών Υποθέσεων ο κ. Ιωάννης Μοσχοδίος.

Τα «Κ.Ν.» συγκαίρουν τους επιφανείς Καστελλιώτες και τους εύχονται επιτυχία στο έργο τους.

Σημειώνουμε ότι ο Φωκίδα εκλέγει μόνο τρεις συμβούλους, σύμφωνα με το καταστατικό του Κέντρου Ρουμελιώτων, και η εκλογή δύο Καστελλιώτων αποτελεί τιμή για το χωριό μας.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ ΧΙΛΗΣ Καστελλιώτισσα

Διορίσθηκε Γραμματέας στο Ελληνικό Προξενείο του Σαντιάγο της Χιλής η μόνιμα εγκατεστημένη στην πόλη Βαλ Παράϊζο της χώρας αυτής η κ. Σπυρίδωνα Κυριαζή, θυγατέρα του Ηλία Σπύρου Κυριαζή. Ο διορισμός της τιμά το χωριό μας και τα «Κ.Ν.» της εύχονται λαμπρή σταδιοδρομία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Ο Νίκος Κύρος και η σύζυγός του Ηλιάνα, το γένος Ιωάννου Ηλ. Κυριαζή, απέκτησαν γιο στις 8.4.2000. Να τους ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Η κ. Χρύσα Νικ. Μακρή και ο κ. Κώστας Αρβανίτης, την 12-06-00, στην Αγία Φιλοθέη, βάπτισαν το αγόρι τους και το ονόμασαν Δημήτριο.

Νοοί τους οι κ.κ. Γρηγόρης Γυφτόπουλος, Ελένη Γυφτόπουλου και Ευγενία Ράλλη.

• Ο Δημήτριος και η Ζωή Αγγελοπούλου - Σκούρα βάπτισαν στις 20-6-99 το γιό τους και τον ονόμασαν Βασίλη.

• Ο Αθανάσιος και η Μαρία Σκούρα βάπτισαν στις 26-9-99 την κόρη τους και την ονόμασαν Αλεξάνδρα.

• Ο κ. και η κ. Αθανασίου Ζαχαρ. Τσακρή βάπτισαν στις 1-5-2000 την κόρη τους και την ονόμασαν Δέσποινα - Καλλιόπη.

• Ο Ιωάννης Μπουζας και η σύζυγός του βάπτισαν στις 1-5-2000 τα παιδιά τους και τα ονόμασαν Παναγιώτη και Ειρήνη.

Ευχόμαστε σε όλους να τους ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

• Η Σουύλα Παναγ. Τσικνή και ο Τόλης Ι. Γαλάνης από τον Αποστολιά αρραβωνιάστηκαν.

• Η Παρασκευή Αθαν. Δερμάνη και ο Ιωάννης Χρηστ. Καραγιάννης αρραβωνιάστηκαν.

• Η Βαρβάρα Κων. Κεφαλά και ο Χρήστος Καπερώνης από τη Γραβιά αρραβωνιάστηκαν.

Τα K.N. τους συγχαίρουν και τους εύχονται καλά στέφανα.

Έκδοση
«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
Ιδιοκτησίας του
Προοδευτικού Συμπλόγου
«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Οδός Ακαδημίας αριθ. 61
1ος όρ. Γραφ. 1-4
Αθήνα - Τ.Κ. 10679
Τηλ. 3637115

Εκδότης
ΝΙΚΟΣ ΑΓΓ. ΜΑΚΡΗΣ
Δικηγόρος

Αγίου Κωνσταντίνου 12
8ος όροφος

Αθήνα - Τ.Κ. 104 31

Τηλ.: 52.21.437

Fax: 5221438

Αριθμός φύλλου
191

Ηλεκτρονική σελ/ση -
Εκτύπωση
ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ΔΗΜ.
Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ
Αγοριστικό 20 - Αθήνα

Τηλ.: 52.36.835

ΓΑΜΟΙ

• Η πολύ χαριτωμένη Δ/νις Ξένια Δ. Χαλατσά, θυγατέρα του εκλεκτού συμπολίτη μας επιχειρηματία Δημητρίου Αποστόλου Χαλατσά, με τον εκλεκτό της καρδιάς της εξαίρετο νέο κ. Θεοδόση Ιωσήφ Χουλιόπουλο μέσα σ' ένα πλήθος εκλεκτών προσκεκλημένων την 11 Ιουνίου 2000 ετέλεσαν τους γάμους τους στην Παναγίτσα της Αργυρούπολης των Αθηνών. Τους ευχόμεθα ανέμελο, χαρούμενο και ευτυχισμένο οικογενειακό βίο.

Γιώργης Χ. Χαλατσάς - Δημήτρης Χ. Χαλατσάς

• Στις 24 Ιουνίου 2000, στον Άγιο Δημήτριο της Λαμίας μέσα σε κοσμοσυρροή προσκεκλημένων ο Δικηγόρος κ. Νίκος Ι. Τσακτάνης του κου Ιωάννη Τσακτάνη και της κας Φουλής Νικολάου Βέλλιου ετέλεσε τους γάμους του με την εξόχου κάλλους δ/δα Λίνα Μπέλλου. Τα «Κ.Ν.» εύχονται βίο ανθοπατρού.

• Ο Ιωάννης Μπουζας και η σύζυγός του βάπτισαν στις 1-5-2000 τα παιδιά τους και τα ονόμασαν Παναγιώτη και Ειρήνη.

Ευχόμαστε σε όλους να τους ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

• Η Σουύλα Παναγ. Τσικνή και ο Τόλης Ι. Γαλάνης από τον Αποστολιά αρραβωνιάστηκαν.

• Η Παρασκευή Αθαν. Δερμάνη και ο Ιωάννης Χρηστ. Καραγιάννης αρραβωνιάστηκαν.

K.N.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Πέθανε και κηδεύτηκε στο Τορόντο του Καναδά, όπου και διέμεινε, στις 20-2-2000 ο Αθανάσιος Ιωαν. Μακρής, ετών 80.

• Πέθανε στις 22-3-2000 και κηδεύτηκε την επομένη στα Καστέλλια η Αικατερίνη Ταξιαρ. Πατέλη, ετών 90.

• Πέθανε στις 31-3-2000 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Γεώργιος Αθανασόπουλος, σύζυγος της Ευσταθίας Κων. Μακρή, ετών 55.

• Πέθανε στις 11-5-2000 και κηδεύτηκε στη Λαμία όπου διέμεινε, ο Πανουργιάς Κων. Κόλλιας, ετών 68.

• Πέθανε στις 21-5-2000 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια η Βαγγελή Αντων. Χουλιάρα, ετών 75.

• Πέθανε στις 17-3-2000 και κηδεύτηκε στο Βόλο, όπου διέμεινε, ο Γεώργιος Παναγ. Κυριαζής, ετών 90.

• Πέθανε στις 7-6-2000 και κηδεύτηκε στη Λαμία, όπου διέμεινε, η Αλεξάνδρα Παν. Καφάση το γένος Νικολάου Ανδρ. Τσακάλου, ετών 80.

ΑΦΙΕΕΙΣ

Αφίχθησαν για δίμηνη παρανοή στην Ελλάδα και επίσκεψη συγγενών και φίλων οι από πολλών ετών εγκατεστημένοι στην Αυστραλία εκλεκτοί συμπολίτες μας Θανάσης Ν. Γραβιάς με τη σύζυγό του Κατίνα και Τάκης Στ. Γραβιάς με τη σύζυγό του Μίνα.

Τους καλωσορίζουμε και τους ευχόμαστε καλή διαμονή.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΦΥΓΑΝ

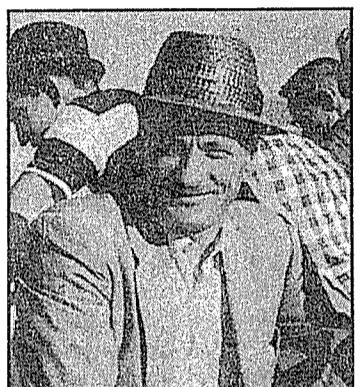
Αθανάσιος Ιωαν. Μακρής

Στις 22-2-2000 πέθανε και κηδεύτηκε στο Τορόντο του Καναδά, όπου διέμεινε, ο Αθανάσιος Ιωαν. Μακρής σε ηλικία 80 ετών. Ο Θανάσιος γεννήθηκε στα Καστέλλια το 1920 όπου και έμεινε μέχρι τα δύσκολα χρόνια του πολέμου.

Ασχολήθηκε με δ.τι και δ.λοι ο Καστελλιώτης της γενιάς του, την καπνοκαλλιέργεια, παράλληλα όμως έζυππος αλλά και ανήσυχος άνθρωπος που ήταν, διαβάζοντας μόνος του και χωρίς τη βοήθεια δασκάλου έμαθε να μιλά αρκετά καλά τα εγγλέζικα και γερμανικά.

Όταν εντηλικώθηκε κατατάχθηκε στην Χωροφυλακή και μετά την κατάρρευση του μετώπου στην Αλβανία και εν συνεχείᾳ την είσοδο των Γερμανών στην Ελλάδα έφυγε, όπως και πάρα πολλοί άλλοι, στην Κρήτη.

Εκεί έλαβε μέρος στις μάχες κατά των Γερμανών και με την κατάληψη της Κρήτης ε-

πέστρεψε στο χωριό, όπου με τα γερμανικά που γνώριζε έπαιξε θετικό ρόλο στην Εθνική Αντίσταση. Μετά την απελευθέρωση και με τη βοήθεια της αγγλικής γλώσσας που γνώριζε προσελήφθη οδηγός στην Αγγλική Πρεσβεία,

στην οποία και εργάστηκε για πολύ καιρό.

Το 1952 έφυγε για τον Καναδά και εγκαταστάθηκε στο Τορόντο. Εκεί εργάστηκε σκληρά και πολύ σύντομα δημιούργησε δική του ξενοδοχειακή επιχείρηση. Παντρεύτηκε τη Μαρία, αυστριακή καταγωγής με την οποία απέκτησε δύο κόρες.

Τα τελευταία χρόνια ασχολήθηκε με την κυριαρχία επιτηδευτική και άνειρο του ήταν να πουλήσει ό,τι είχε δημιουργήσει με την εργασία τόσων χρόνων και να επιστρέψει στην Ελλάδα.

Δυστυχώς η κλονισμένη υγεία του δεν του επέτρεψε να πραγματοποιήσει το άνειρό του.

I.K.

ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ ΚΩΝ. ΚΟΛΛΙΑΣ

Εντελώς αναπάντεχα στις 11.5.2000 έφυγε από κοντά μας ο Πανουργιάς Κών/νου Κόλλιας.

Μέσα σε λίγες ώρες και χωρίς καμία σχεδόν προειδοποίηση, ο Πανουργιάς άφησε το μάταιο τουύ κόσμου, τη γυναίκα του Αντωνία, τ' αδέλφια του και μας τους φίλους άναυδους να τον θρηνούμε χωρίς να μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε πως συνέβη τούτο το ξαφνικό.

Ο Πανουργιάς γεννήθηκε στα Καστέλλια το 1932. Εκεί, μαζί μας έζησε τα δύσκολα παιδικά του χρόνια μέσα στην κόλαση του πολέμου, της κατοχής και του εμφυλίου. Τέλειωσε το Δημοτικό σχολείο στο χωριό και μερικές τεξεις του Γυμνασίου στην Αμφικλεια και Άμφισσα.

Ασχολήθηκε για αρκετά χρόνια, όπως και διλοτες, με την καλλιέργεια του καπνού και αργότερα διορίστηκε στους βωξίτες Παρνασσού στο 51 χιλιόμετρο, σε πολ

A/a AA 664

13) Κατζιγιάννης Λάμπρος (σελ. 56) από το χωριό Χλωμός με κουτί αριθμός 82 και βαθμός Στρατιώτης, ο οποίος φέρεται και στους πεσόντες με αριθμό 119 της 9 Νοεμβρίου 1828 στην Μάχη της Τοπόλιας. Επίσης αναφέρεται χορήγηση μηνιαίας συντάξεως στη χήρα Μορφιά δρχ. 8. Είναι άγνωστο σήμερα το επώνυμο αυτό στους προερχομένους από τον Χλωμό, όπως σκορπίστηκαν στην Βάριανη τα Καστέλλια, τη Γραβιά, το Λιτζέρι, την Ελάτεια και την Χαλκίδα μετά την διάλυση του Χλωμού ως χωριού κατά την εποχή της ληστοκρατίας στα τέλη του περασμένου αιώνα αρχές του 20ου αιώνα.

A/a AA 702

14) Κεφαλάς Κώστας του Αναστασίου (σελ. 57) από χωριό Καστέλλι, με κουτί αριθμός 84 βαθμός Στρατιώτης. Οι Κεφαλάδες πρόγονοι των σημερινών κατοίκων του χωριού μας, υπήρξαν μεγάλη οικογένεια και στο όνομά τους φέρεται ολόκληρη συνοικία στο επάνω χωριό, ακριβώς από πάνω από το Μοναστήρι του Αη Γιώργη. «Τα Κεφαλέϊκα» που η ονομασία σώζεται ακόμη μέχρι σήμερα.

A/a AA 737

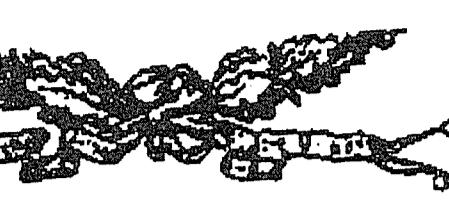
15) Κόλλιας Γεώργιος του Ιωάννου (σελ. 58) από το Καστέλλι, κουτί αριθμός 88, βαθμός Στρατιώτης. Η αλήθεια είναι ότι η οικογένεια Κόλλια από την οποία προήλθαν οι σημερινοί Παπανικολάου, υπήρξε από τις πολυυπληθεστερες και τις πιο πολυπρόσωπες οικογένειες του πάνω Χωριού. Από αυτές προήλθε και ο Παπανικόλας, εξ' αιτίας του οποίου το επώνυμο διεσπάσθηκε σε Παπανικολάου, αλλά παρέμειναν και πολύ μεγάλο μέρος οικογενειών με το επώνυμο Κόλλιας. Πάντως ο αγωνιστής είναι πρόγονός τους. Πήρε μέρος και στην Πολιορκία των Σαλώνων 27-3-1821/10-4-1821 Γ.Καψ. σελ. 23.

A/a AA 743

16) Κολοκυθάς Ηλίας (σελ. 58) από το Καστέλλι με κουτί αριθμός 88, Στρατιώτης στο βαθμό. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία, ότι προκειται για τον γενάρχη των Κολοκυθαίων του χωριού μας. Πήρε μέρος και στην Πολιορκία των Σαλώνων 27-3-1821/10-4-1821 Γ.Καψ. σελ. 23.

A/a AA 347

17) Κωτσίκης Ιωάννης (σελ. 61) από χωριό Καστέλλι με κουτί αριθμός 93 και βαθμός Στρατιώτη. Στην καταχώρηση φέρεται με διπλή ονομασία Κοτζίκης και Κουτζίκης. Είναι από τις συνηθισμένες την εποχή εκείνη καταγραφές το το ως τζ. Και εδώ έχουμε τον πρόγονο και γενάρχη των σημερινών Κωτσίκων. Πήρε μέ-

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΛΩΜΟΥ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

ρος και στην Πολιορκία των Σαλώνων 27-3-1821/10-4-1821 Γ.Καψ. σελ. 23.

A/a AA 895

18) Κυριαζής Ιωάννης (σελ. 62) από το Καστέλλι με αριθμό κουτιού 102 και βαθμό Υπαξιωματικού Β. Είναι από την Οικογένεια των Κυριαζάιων με χαρακτηριστικό το όνομα Ιωάννης, το οποίο διατηρείται ακόμα με συχνότητα στην οικογένεια των Κυριαζάιων, των οποίων είναι πρόγονος. Πήρε μέρος και στην Πολιορκία των Σαλώνων 27-3-1821/10-4-1821 Γ.Καψ. σελ. 23.

A/a AA 920

19) Κωστόπουλος Ευστάθιος (σελ. 62) από Καστέλλι με κουτί αριθμός 105 και βαθμό Υπαξιωματικός Β'. Είχε αρχίσει από τη μέση της Τουρκοκρατίας και δώθε, οι ραγιάδες να προσφωνούνται με το κύριο όνομά τους και το όνομα του πατέρα τους. Πολλές φορές ακολουθούσε ως επώνυμο το παρατουσόκλι. Άλλα ακριβώς από τα μέσα της Τουρκοκρατίας, ή κατάληξη -πουλος, δηλαδή γιός άρχισε να μπαίνει στο πατρώνυμο πολλές φορές, π.χ. όπως στη προκείμενη περίπτωση Ευστάθιος Κωνσταντίνου ή Ευστάθιος Κωστόπουλος. Αυτός ο δυαδισμός του ονοματεπώνυμου διατηρήθηκε και στο τέλος τα παρατουσόκλια (παραγκώμια) κατίσχυσαν ως επώνυμα μαζί με το κύριο όνομα και το πατρώνυμο, άλλως και σε μεγαλύτερη συχνότητα κατίσχυσαν ως επώνυμα τα πατρώνυμα με την κατάληξη -πουλος πχ Ευστάθιος Κωστόπουλος κλπ. Στη Στερεά Ελλάδα περισσότερο τα επώνυμα παγιοποιήθηκαν από τα παρατουσόκλια και λιγότερο από το πατρώνυμο με την κατάληξη -πουλος. Αντίθετα με την Πελοπόννησο, που η δεύτερη περίπτωση έγινε καθεστώς. Στην προκείμενη περίπτωση είναι δύσκολο να ξεχωρίσουμε, τίνων πρόγονος είναι ο Ευστάθιος Κωστόπουλος. Μόνο επιβοηθητικό είναι να επισημάνουμε κατά προσέγγιση σε ποιά οικογενειακά επιχωρίαζε το όνομα Ευστάθιος, ώστε να προσδιορίσουμε, όχι με βεβαιότητα, αλλά περίπου από ποιον ήταν ο Ευστάθιος Κωστόπουλος. Καθόσον γνωρίζουμε Στάθηδες είχαν οι Βελλιάιοι, οι Σιμιάιοι από το χωριό και οι Κατσουράιοι, οι κατόπιν Μακρήδες. Πιθανώς σε μια από αυτές τις

οικογένειες ν' ανήκει ο αγωνιστής.

A/a AA 951

20) Λυκαυγέρης Ιωάννης (σελ. 63) καταχώρημένος, όχι από χωριό Καστέλλι αλλά "εκ Γραβιάς" με κουτί 40 και βαθμό Στρατιώτης. Στην καταχώριση φέρεται ως Λιακαυγέρης, αλλά και ως

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΑΛΑΤΣΑ

Διακαυγέρης, που είναι σίγουρα λάθος αντιγραφή. Είναι σίγουρα Καστελλιώτης ο αγωνιστής, διότι η Γραβιά δεν ήταν ακόμη χωριό το 1821, παρά μόνο εκεί λειτουργούσε το Χάνι της Γραβιάς, που έλαβε χώρα η γνωστή ηρωϊκή μάχη με τον Οδυσσέα Αντρούτσο. Το χωριό άρχισε σιγά-σιγά να σχηματίζεται μετά την επανάσταση του 1821, κυρίως από Βαριανήτες, Κολοβατιανούς αλλά και Χλωμίσιους, οι οποίοι κατέβηκαν από τα ορεινά χωριά τους για να σχηματισθεί τελικά η σημερινή αξιοζήλευτη κωμόπολη, με αστυνομία, υποθηκοφυλακείο, γυμνάσιο και μεγάλη εμπορική κίνηση. Ο αγωνιστής είναι επίσης σίγουρα Καστελλιώτης πρόγονος των Λυκαυγεράιων που είναι Καστελλιώτες. Ας μην μας ξενίζει εκείνο το "εκ Γραβιάς", διότι από τα μεσαιωνικά χρόνια, όλο το οροπέδιο της παλιάς Μητρόπολης των Δωριέων, ελέγετο με το σλαβικό του όνομα «Γραβιά» που σημαίνει τόπος με δρύες. Πράγματι οι επάνω Καστελλιώτες που άρχισαν πολύ πριν από την Επανάσταση ακόμα να ξεστρεματίζουν τα ρουτάκια (τυούσκαδρυες) στη σημερινή περιοχή του χωριού μας και μέχρι κάτω στο κάμπο, για να τα κάνουν καπνοχώραφα, χτίζοντας ο καθένας στο χώρο που ξεστρεματίζει και ένα καλύβι. Το χώρο τον ονομάτιζαν με το μεσαιωνικό του όνομα π.χ. λέγοντας ότι, "σήμερα θα κατεβούμε στη Γραβιά" (μαρτυρία Βασιλείου Καραπλή). Σιγά-σιγά στα καλύβια που είχαν κτίσει, καθένας στην περιοχή του, άρχισαν να τα οριστικοποιούν και να μένουν μονίμως. Γ' αυτό το χωριό μας έχει αυτή την αραιή διάταξη. Οπου έφτανε, έχτιζε ο καθένας. Σιγά-σιγά έκοψαν και την ονομασία «Γραβιά» και αντ' αυτής λέγαν «πηγαίνουμε στα Καλύβια». Άλλα το όνομα επίσημα δεν κατίσχυσε, παρά

επίσημο Κάτω Καστέλλι και μάλιστα για την ακρίβεια Καστέλλια, από τον Πύργο και από τον Πελασγικό Πύργο που βρίσκεται πάνω από το σημερινό νεκροταφείο. Προσπάθεια έκαναν οι τότε δημογέροντες του επάνω Καστελλιού για να μαζευτεί το χωριό προς τη μιά μεριά γύρω από τον Αη Γιώργη της Μπαρούκας. Την πρόταση την είχαν κάνει οι Παπαδάκαιοι με τους Μακραίους και τους Βελλιάιους. Η πρόταση ίσως για την ενιαία εποίκηση του χωριού, κι έτσι το χωριό παρέμεινε μοιρασμένο από τότε μέχρι σήμερα σε Λυκόρραχίσιους και Αγιοργιώτες. Ας σημειωθεί ακόμη ότι το μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου Μπαρούκας ήταν πλούσιο και είχε στην ιδιοκτησία του όλη την περιοχή του Λειβαδιού και του υψώματος που είναι πάνω απ' αυτό που μέχρι σήμερα ονομάζεται "Καλογερική", δηλαδή βουνό που ανήκει στους Καλογέρους, δηλαδή στο Μοναστήρι και ήταν καλογερικό.

Παρακάτω ο Λυκόρραχίσιος αναφέρεται πάλι στο Στεργίο Στεργιόπουλο, ο οποίος δεν δίνει λύση για την ενιαία εποίκηση του χωριού, κι έτσι το χωριό παρέμεινε μοιρασμένο από τότε μέχρι σήμερα σε Λυκόρραχίσιους και Αγιοργιώτες. Ας σημειωθεί ακόμη ότι το μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου Μπαρούκας ήταν πλούσιο και είχε στην ιδιοκτησία του όλη την περιοχή του Λειβαδιού και του υψώματος που είναι πάνω απ' αυτό που μέχρι σήμερα ονομάζεται "Καλογερική", δηλαδή βουνό που ανήκει στους Καλογέρους, δηλαδή στο Μοναστήρι και ήταν καλογερικό.

A/a AA 993

21) Μακρής Νικόλαος (σελ. 64) από Καστέλλι με κουτί με δύο Φακέλλους αριθμός 117, όπου στον μεν ένα Φάκελλο φέρεται ως Καστελλιώτης στο δε άλλο ως Κουμαρίτσιωτης, κάτοικος Γλούνιστας. Τελικά με τον αρ. 80 αναφέρεται και στον κατάλογο 5 Συντάξεις Προικοδοτήσεις. Στο κεφάλαιο αυτό Α/α ΣΠ αριθμός 80 καταχωρίζεται ως Μακρής ("& Κουμαρίτσιωτης") Νικόλαος Κουμαρίτσι/Καστέλλι/Γλούνιστα. Αργυρούν αριστείο. Α.2, Α.184 ανθυπολοχαγός της αρχαίας φάλλαγγας ΦΕΚ 26/1836. Παρέλαβε πωλητήριο Π.14. Αμηνότευση του ΦΕΚ 10/1849.50αρχος στο σώμα Τράκα 1825-1828. Πήρε μέρος και στην Πολιορκία των Σαλώνων 27-3-1

Οι Ρουμελιώτες χορεύουν:

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ -

Στα Καστέλλια: Τα Κούλουμα του 2000

Μέσα στα πλαίσια των καθιερωμένων εκδηλώσεων της Αποκριάς και δη της Καθαράς Δευτέρας, τα Καστέλλια και πάλι πρωτοπόρα με την μέριμνα του Προέδρου του Πολιτιστικού Συλλόγου **Γιάννη Σπυριδάκη** και πολλών άλλων που συνέ-

βαλαν τα μέγιστα για την εκδήλωση, γιορτάστηκε και εφέτος η Καθαρά Δευτέρα με ήθη και έθιμα πατροπαράδοτα.

Οι ρίζες των "παγανιστικών" εκδηλώσεων την περίοδο της Αποκριάς χάνονται στα βάθη των αιώνων. Η λήθη του χρόνου δεν κατόρθωσε να τις σβήσει από τη μνήμη των ανθρώπων.

Και να!! Ένα μεγάφωνο διαλαλούσε και θύμιζε στους Καστελλιώτες ότι, Δευτέρα ώρα 10.30' πρέπει όλοι να συναχθούν στο προαύλιο του σχολείου όπου αρχίζουν οι εκ-

δηλώσεις.

Η Χριστιανική εκκλησία ανήμπορη να νικήσει τις φυσικές παρορμήσεις του ανθρώπου ανέχθηκε, κρατώντας μία επιφατική ουδετερότητα, αυτές τις φαλικές εκδηλώσεις, αφήνοντας τους πιστούς να παραπαίουν ανάμεσα στην παντοδυναμία του Libido και της Χριστιανικής εγκράτειας.

Η φασολάδα, οι ελιές, ο ταραμάς και ο χαλβάς δεν αφήνουν περιθώρια για ανάλυση βάθους της εκδήλωσης.

Η μουσική του κασετόφωνου ηχεί μαυλιστικά

στην ακοή.

Το κρασί συμβάλλει τα μέγιστα στη γενική ευωχία και ο χορός καλά κρατεί ...

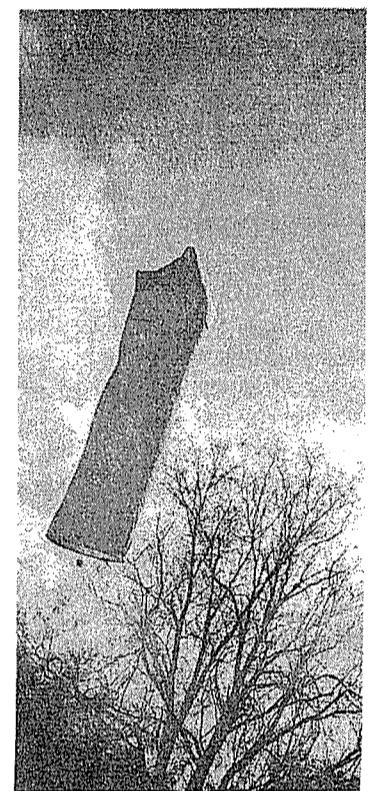
Φέτος η εκδήλωση εμπλουτίστηκε με κάτι ξεχωριστό.

Διαγωνισμός Αερόστατου. Οι σύγχρονοι απόγονοι του Ίκαρου κάνουν τις προετοιμασίες, συνολικά οκτώ αερόστατα, αιμιλλώντας για την πρωτιά. Εστίες καπνού στο χώρο απογείωσης και να το υπ' αριθμόν 1 αερόστατο ανυψώνεται, χειροκροτήματα ακολουθούν και άλλα. Κάποιο αερόστατο αναφλέγεται και κάποιο δεν λέει να σηκωθεί λόγω βάρους.

Τελικός νικητής ο Θύμιος Αποστολόπουλος,

Γιατρός, ο οποίος κατόρθωσε να το φέρει πίσω. Το βραβείο συμβολικό (50.000 δρχ.), ο Γιατρός το επιστρέφει στον Σύλλογο και ο Σύλλογος με τη σειρά του το δίνει στους γιατρούς δίχως σύνορα!! - Εξαγνισμός; Ισως!!!

Έρμαια όλοι μας του Μηδενιστικού Καπιταλισμού της δύστης προσπάθούμε να ανακαλύψουμε την αληθινή μας ταυτότητα ανάβοντας κεριά στο Χριστό και τραγουδώντας "τις μεγάλες Αποκριές". Ποιός θα μας λυτρώσει από αυτή την α-

ντίφαση;

Ευτυχώς υπάρχουν εξιλαστήρια θύματα σ' όλες τις εποχές, **Λασκαράτος**, **Ροϊδης**, **Καζαντζάκης**, και τώρα Ανδρουλάκης. Ας ρίξουν όλοι οι "Μασκαράδες" τον λίθον του αναθέματος και μετά ας φορέσουν τη μάσκα του καθωστρεπτισμού!

Και του χρόνου καλλίτερα.

ΤΑΚΗΣ ΘΩΜΑΣ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟΝ ΑΪ-ΓΙΩΡΓΗ ΑΝΩ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Και εφέτος ο **παπα-Χαράλαμπος** λειτουργούσε στο Μοναστήρι του Αϊ-Γιώργη στο Παλιό Καστέλλι με την πενικρή συμμετοχή πιστών, διότι δεν είχε πουλενά χώρο για να σταθεί αφού δεν άφοσαν να λειτουργίσει το Χάνι Ζαγγανά που από τα παλιά χρόνια καλοδεχόταν τους προσκυνητές.

Η λειτουργία έγινε την Κυριακή στις 28 Μαΐου με τη συμμετοχή αρκετών Καστελλιώτων οι οποίοι όμως αποχώρησαν πάλι για το χωριό μη μπορώντας να σταθούν και να εξυπηρετηθούν. Πολλοί αναμνίστηκαν τις παλιές δόξες του πανηγυριού με την Παν-Καστελλιώτικη συμμετοχή και τη συμμετοχή και των γύρω χωριών, με τα ψυτά και τις πολλές ζυγιές όργανα που καλούσε ο κόσμος. Ας ευχηθούμε του χρόνου να προσεγγίσουμε εκείνες τις παλιές πανηγυρικές πλέρεις τ' Αϊ-Γιωργιού.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΝ

Στη Ντρέμισσα: Επέτειος της μάχης, 17 Μαΐου 1821

Η ιστορία θα έπρεπε να είναι αδιάφθορη, αμερόβλιπτη και αντικειμενική. Σκοπιμότερες όμως πολιτικές και το υποκειμενικό στοιχείο της αν-

της ιστορίας που συνέβασαν με τη μικρή αλλά σημαντική δυναμική τους στην εξέπληξη πολλών ιστορικών γεγονότων.

Οι εκπρόσωποι των τοπικών συλλόγων της αδελφότητας και της εκκλησίας, ποζάρουν μπροστά στο Ηρώ.

Θρώπινης, κρίσης, προβάλλουν συνήθως το ιστορικό γίγνεσθαι μεροληπτικά και αποσπασματικά.

Οι εραστές όμως της αρθείας αγρυπνούν και φέρνουν κατά καιρούς στο φως, άγνωστες στους πολλούς πτυχές

Αφορμή για τις παραπάνω σκέψεις ήταν ο εορτασμός της μάχης της Ντρέμισσας όπου μια χούφτα Έλληνες με επικεφαλής δυναμικούς οπλαρχηγούς, όπως Πανουργιά, Γκούρα, Τζαμάτα και άλλους αναχαίτισαν, αποδυνά-

μωσαν και πτόνοσαν το ηθικό της ορδής του Ομέρ Βρυών και ματαίωσαν έτσι τα σχέδιά του προς μετάβαση στη Πελοπόννησο. Προηγήθησαν βέβαια Αθανάσιος Διάκος (Α-λαμάνα), Οδυσσέας Ανδρούτσος (Χάνι Γραβιάς).

Το μέγα αυτό γεγονός έχει κατά καιρούς γραφεί τελείως αποσπασματικά από ιστορικούς ώστε να περνά απαρατήρητο, εις τα ψιλά της ιστορίας. Χάρις όμως στον ιστορικό ερευνητή κ. Πάνο Μαυριά το γεγονός ήπιθε στο φως και όχι μόνο. Θεσπίσθηκε πλέον ο εορτασμός της επετείου της μάχης κάθε χρόνο για να θυμίζει στους απόγονους το ήθος, τη δύναμη ψυχής και ανδριωσύνης των Ελλήνων προγόνων μας.

Και νάμαστε λοιπόν στην ποθεσία Αρβανιτόραχη όπου έπιασε χώρα ο εορτασμός της μάχης της Ντρέμισσας, παρουσία παραγόντων της Ποιητείας, Εκκλησίας, Γενικής Ομοσπονδίας, Συλληδόγων, Αδελφοτήτων και άλλων, καθώς και πλήθος κόσμου.

Το φυσικό περιβάλλον από έκλιτα, με τις βουνοκορφές της Γκιώνας να δεσπόζουν αδύομήτες σαν τις ψυχές των αγωνιστών της μάχης της Ντρέμισσας, πρόσθεταν μια ρεαλιστική επιβλητικότητα στην δύναμη εκδήλωσης.

Το πρόγραμμα άρχισε με την προσέλευση των προσκεκλημένων, επιμνημόσυνη δέηση, Προσκλητήριο οπλαρχηγών και αγωνιστών της μάχης, Πανηγυρικός της ημέρας από τον εκπαιδευτικό ιστορικό

Ο ιστορικός, ερευνητής και λογοτέχνης κ. Παν. Μαυριάς, εκφωνεί τον πανηγυρικό της ημέρας.

στον άπλο καλό βόρι. Σύμφωνα με τις τελευταίες θεωρίες περί σύμπαντος σε πλήγια διεκατομμύρια χρόνια οι άνθρωποι και η γη δεν θα υπάρχουν. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η ηπίθη του χρόνου πρέπει να σβίσει τις ιστορικές μνήμες που μας αναβαπτίζουν και μας οδηγούν να ζούμε με ανεβασμένο ποιητικό μέσα στις σύγχρονες βιομηχανικές κοινωνίες, που ενώ έχουν ρυθμίσει καθλά τις μηχανές, έχουν απορυθμίσει τους ανθρώπους.

Ρεπορτάζ
ΤΑΚΗΣ ΘΩΜΑΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟΝ ΠΑΛΙΟΧΛΩΜΟ

Τα αυτοκίνητα άρχισαν να έρχονται το ένα μετά το άλλο και οι Καστελλιώτες μαζεύτηκαν στον Παλιοχλώμο με το χτύπημα της πρώτης καμπάνας. Βοήθησε άλλωστε και η ζεστή, ανοιξιάτικη ημέρα. Παρόντες και οι δύο ιερείς του χωριού μας. Ο Παπαχαράλαμπος, που φέτος άφησε το πνευματικό του τέκνο Παπακόστα να τελέσει την λειτουργία, στο τέλος περιέφεραν την παλιά εικόνα και όλοι την ασπάσθηκαν συγκινημένοι.

Η Εκκλησία έχει μεταμορφωθεί σε ένα πανέμορφο έξωκλησι. Έγιναν πολλές αλλαγές και προσθήκες. Εσωτερικά η εκκλησία άλλαξε όψη. Καινούργιο σκαλιστό τέμπλο, καινούργια καντήλια, ψαλτήρι, πάγκος για τα κεριά. Η ξύλινη επένδυση του τοίχου συμπλήρωσε τον αρμονικό σύνδυσμό και προστέθηκαν πολλές εικόνες στους τοίχους. Φρεσκοβαμμένη εσωτερικά και εξωτερικά, χρειάσθηκε πολύς κόπος και έξοδα, τα οποία απλόχερα και αθρύβα διέθεσε η οικογένεια, Δημητρίου Β. Μακρή. Πέρα των ειδικών, η Θανούλα, και ο Μήτσος διέθεσαν πολύ προ-

σωπική εργασία για να φτιάξουν αυτό που δλοι θαύμασαν. Ο Παπαχαράλαμπος τους ευχήθηκε υγεία, ευτυχία και προκοπή και οι ευχές όλων μας είναι θερμές στην προκομμένη οικογένεια.

Οι φωτιές σίχαν ανάψει από νωρίς και αυτές, και τα κοντοσούφλια ψήθηκαν έγκαιρα και φαγώθηκαν με δρεζή, και το κρασάκι καταναλώθηκε έστω και σε πλαστικά ποτήρια. Οπότε, κάποιο μαγνητόφωνο άρχισε τα δημοτικά και τον χορό, έτοι για να μην ξεχνάμε πως γίνονταν τα πανηγύρια, πιο παλιά. Και ο γέρος Κουρλαλέξης έσειρε και αυτός τον χορό περήφανα όπως ταυρίζει σε έναν που κουβαλά 90 χρόνια περίπου.

Φέτος, όλα ήταν καλά στον Αγιο Αθανάσιο στον Χλωρό. Καθώς επικρατεί η συχία και γαλήνη, για, λίγες ώρες ζωντάνεψε ξαφνικά. Και μαζί ζωντάνεψαν και μνήμες αγώνων και ηρώων, καθώς ο Χλωρός έδωσε αρκετούς στον Αγώνα του 1821 και ας μην ξεχνάμε δτι ο Οδυσσέας Ανδρούτσος από το Χλωρό ζεκίνησε και εκεί κατέληξε μετά την μάχη στο Χάνι Γραβιάς.

ΣΤΗΝ ΑΜΦΙΣΣΑ ΤΟ 1936

Οι όμορφες και οι ομορφιές του χωριού μας, στις εορταστικές εκδηλώσεις στην Άμφισσα το 1936. Μπροστά στο Ηρώ του Ησαΐα, χορεύουν οι Καστελλιώτισσες. Διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά, οι Αθανασία Γρ. Κάντζου, Δήμητρα Μαργαρίτου Βέλλιου, Βούλα Ηλία Βέλλιου, Ανθούλα Θεοχ. Χουλιάρα, Βασιλική Σίμου και Όλγα Αντ. Κωτσίκη.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΦΥΓΑΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 2)

Καστελλιώτες, όπου είζησαν για αρκετά χρόνια.

Όμως κακές συγκυρίες, κυρίως της δουλειάς του, τον ανάγκασαν να αποχωρίσει, ότι αγάπησε τόσο πολύ, το Καστέλλι.

Έτσι ανεξάρτητα από τη θέλησή τους αναγκάστηκαν, για λόγους βιοποριστικούς κυρίως, να εγκατασταθούν στη λαμία, όπου εργάστηκε και συνταξιοδοτήθηκε.

Απέκτησαν το δικό τους σπίτι και η ζωή τους κυλούσε ήρεμα και αρμονικά, χωρίς κανένα πρόβλημα.

Συναντιώμασταν συχνά και τα κουβεντιάζαμε. Με καμάρι, αλλά και εμφανή την πίκρα στα λεγόμενά του, μούλεγες Φίλε, πίστεψε με, δεν μου λείπει τίποτα, ένα μονάχα, το Καστέλλι.

Το έλεγε και το εννοούσε.

Τον άκουγα, τον καταλάβαινα απόλυτα και στεναχωρίδιουν, γιατί καθώς θέλω να πιστεύω δεν υπάρχει Καστελλιώτης που να μην είναι μπολιασμένος με το χωριό μας και τις ομορφιές του.

Φίλε **Πανουργιά**, με τα λίγα και φτωχά αυτά λόγια σου απευθύνω τον ύστατο χαιρετισμό, που βγαίνει με σπαραγμό απ' τα κατάβαθμα της ψυχής μου, ευχόμενος παρηγορά στη σύντροφό σου **Αντωνία**, τ' αδελφία σου και δλους όσοι σ' αγάπησαν.

Ας είναι ελαφρό το χώρα της Λαμιώτικης γης που σε σκέπασε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

**ΑΛΕΚΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ**

Σε συνέχεια των νεκρολογιών, για τον θάνατο του **Αλέκου Αποστολοπούλου**, που πέθανε στην Αθήνα, την 24-02-00, δημοσιεύουμε, το πλήρες κείμενο του αποχαιρετισμού, του κ. **Αθανασίου Πλαν. Παπανικολάου**, ε.α. Στρατηγού, στον αποδημήσαντα.

Κατευδόιο στον αγαπητό εξάδελφο, φίλο και ξεχωριστό καθηγητή Αλ. Αποστολόπουλο

Προσήλθαμε σήμερα, συγχριανοί, συγγενείς, φίλοι μαζί με την οικογένειά του, να κατευδώσουμε στο τελευταίο του ταξεδί, τον αγαπητό μας **Αλέκο Αποστολόπουλο**, σεβαστό καθηγητή στο πλείστον εξ ημών.

Γένημα του μικρού μας χωριού **Καστελλίων**, την δεκαετία του 1910, του χωριού με την θαυμάσια ιεραρχημένη κοινωνία του, τους άξιους άρχοντες κληρικούς και πανάξιους δασκάλους του, και με βασικό θεμέλιο την συγκροτημένη - σωστή οικογένεια, με γονείς τους αειμνήστους, δάσκαλο **Αθανάσιο Αποστολόπουλο** και την αρχόντισσα, μητέρα **Παναγιού** το γένος τους **Παπαευθυμίου**, διεμόρφωσε εξαίρετο χαρακτήρα και εξελίχθη σε διακεκριμένο επιστήμονα.

Ευσταλής, με άψογο παράστημα και καθαρότητα χαρακτηριστικών κοσμούσε το περιβάλλον όπου και αν ευρίσκετο. Τούτο συνδυασμένο με το εξαιρέτο ήθος την επιστημονική και πνευματική καλλιέργεια δημιουργούσε υποδειγματικό πρότυπο στην κοινωνία μας.

Αξιοπρεπής, εργατικός, τίμιος, ειλικρινής, μετριόφρων,

προσηνής με ξεχωριστή αγάπη στον συνάνθρωπο προσέφερε ξεχωριστό έργο όπου και αν ευρέθη.

Μέλος πολυμελούς οικογενείας, συνέβαλλε τα μέγιστα στην ανέλιξή της με αποτέλεσμα οι Αποστολοπούλαιοι, γαμπροί, νύφες, παιδιά, εγγόνια, να αποτελούν ένα υποδειγματικό, ζηλευτό παραγωγικό σύνολο. Ή αναγνώρισις αυτού του γεγονότος έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί προέρχεται από τον ίδιο τον πατέρα του, ο οποίος στην ιδιόχειρό του διαθήκη έγραψε:

«Το σπίτι αφήνω στον Αλέκο, γιατί αυτός εστάθη για μένα μεγάλο στήριγμα και πρέπει τα παιδιά να τον ευγνωμούν γιατί αυτός τα σπουδάζει». Προσφορά ιδιαιτέρας μνείας, στην κοινωνία του χωριού μας αποτελεί η δημιουργία στα σκληρά χρόνια της κατοχής, ενός απύπου Γυμνασιακού Παραρτήματος - Φροντιστρίου που λειτούργησε το βαρύ χειμώνα του 1941-1942 και την υπόλοιπο κατοχική περίοδο στο χωριό μας.

Πρωτοπόρος στην κίνηση ο **Αλέκος** μαζί με τους αειμνήστους **Παναγιώτη Τσιακρή** και **Πολύκαρπο Κυριαζή**.

Με υψηλό αίσθημα ευθύνης αυτοί οι τρεις διαλεχτοί Καστελλιώτες, ταγοί της μέσης εκπαίδευσεως, είχαν την πρωτοβουλία της δημιουργίας αυτού του Γυμνασίου. Αφήνοντας το ζεστό τους τζάκι και την ανεμελιά του καφενείου οργάνωσαν ένα φοβερό για την εποχή εκπαίδευτικού εργαστηρίου. Έτσι για τους Καστελλιώτες μαθητές εκείνης της περιόδου οι πόρτες του Πανεπιστημίου και των ανωτάτων σχολών ήσαν ορθάνοιχτες.

Για τον **Αλέκο** η προσπάθεια δεν σταματούσε εκεί. Αποτελούσε το σύμβουλο και καθοδηγητή σ' όλους τους μαθητές του και παρακολουθούσε την εξέλιξή τους, βλέπων τους τρόπους του να καρποφορούν και να αναγνωρίζονται.

Στα εκπαιδευτήρια **Νικολοπούλου** αποτελούσε τον γλυκύ, προσηνή, υποδειγματικό καθηγητή. Απαιτητικός στην τάξη, προσεγγίσιμος στο διάλειμμα με σμάρι τους μαθητές γύρω του. Καρτερικός, με συναίσθημα ευθύνης, μεγάλος σε ηλικία, ντύνεται την τιμημένη στολή του Έλληνα στρατιώτη και προσφέρει τις υπηρεσίες του στην πατρίδα σε δύσκολη για την Ελλάδα περίοδο. Τις δυσκολειές στην ζωή τις ξεπερνούσε με αξιοπρέπεια, καρτερία και υπομονή.

Δημιούργησε με την αγαπημένη και εκλεκτή μας Ελένη, ξεχωριστή οικογένεια με τρία θαυμάσια παιδιά στολίδια στην κοινωνία μας, τον **Γιώργο Αρχιτέκτονα Μηχανικό**, την **Λιάνα** και την **Χρύσα**, Οικονομικών Επιστημών. Μπροστάρης σ' όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις του συλλόγου μας. Αρωγός σε κάθε προσπάθεια, φίλος και συμπαραστάτης όλων αφήνει δυσαναπλήρωτο κενό στην κοινωνία μας.

Τώρα που ο πανάγαθος Θεός τον κάλεσε κοντά του, νοιώθω την ανάγκη να εκφράσω για μια ακόμη φορά την ευγνωμοσύνη για δι, τι έπραξε για μένα και τους συμμαθητές της γενιάς μου και να ευχηθώ να είναι ελαφρό το χώρα που θα τον σκεπάσει.

Θα ανάβουμε πάντα ένα κερί στην μνήμη του.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ**Τα Παληομάναστρα της Φωκίδας**

Στις σελίδες 45-52 της περιοδικής έκδοσης «ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΚΙΔΑ» της Εταιρείας Φωκικών Μελετών, του τεύχους 88, Οκτώβριος - Δεκέμβριος 1998, δημοσιεύεται, με τον παραπάνω τίτλο, η έρευνα του κ. Γ. Παπαϊωάννου, ο οποίος μεταξύ των οποίων, αναφέρεται και για το «ΜΟΝΗΔΡΙΟΝ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ».

Λόγω του ενδιαφέροντός μας, σπηλάμε την άδεια της αναδημοσίευσης, δεδομένου ότι απαγορεύονται την μερική ή ολική αναπαραγωγή των κειμένων ή την αναδημοσίευσή τους, που μας δόθηκε μετά χαράς από τον Διευθυντή του κ. **Νικόλαος Δημ.** **Καστανά**, Δικηγόρο Άμφισσας, τον οποίον ευχαριστούμε.

Μοναστήρια που από παλιά δεν έχουν Καλογήρους ή έχουν καταρρεύσει ή είναι ετοιμόρροπα ή τοπιθεσίες που παλήρα ήταν Μονές, ο πολύς κόσμος τα λέει ΠΑΛΗΟΜΑΝΑΣΤΡΑ, δηλαδή Παληά Μοναστήρια.

Πώς όμως έγιναν παληομάναστρα; Δεν είχαν καλογήρους να τα συντηρούν; Μπορεί κι' αυτό στους νεώτερους χρόνους. Επί Τουρκοκρατίας όμως τέτοια έλλειψης δεν υπήρχε.

Όλα τα παληομάναστρα πούμενο Μοναστήρι ή όπου ήθελαν. Έτσι από τα 500 τότε Μοναστήρια διαλύθηκαν τα 412. Από τα γυναικεία έμειναν μόνο τρία σ' όλη την Επικράτεια

κτήματα να ενοικιάζονται και όλα τα χρήματα να κατατίθενται στο Δημόσιο Ταμείο.

Οι καλόγηροι να εκβληθούν ακόμα και βιαώνται να πάνε στο πλησιέστερο διατη-

**Του
Γ. Παπαϊωάννου
Ψηλοχωρίτη**

ρούμενο Μοναστήρι ή όπου ήθελαν.

Έτσι από την έρευνα του καταστήθηκαν τα 412. Από τα γυναικεία έμειναν μόνο τρία σ' όλη την Επικράτεια.

4) Ο Άγιος Γεώργιος στην Ξυλογαϊδάρα.

5) Η Αγία Ελεούσα στα Τριζόνια.

6) Ο Παντοκράτορας στα Σάλωνα.

7) Ο Άγιος Νικόλαος στις Κουλοβάτες.

8) Ο Άγιος Γεώργιος στα Καστέλλια.

Για μερικά απ' αυτά βρέθηκαν αρκετά έγγραφα (Αγιάννης Αρτοτίνας) για άλλα ελάχιστα και σε άλλα μόνο ένα, που φανερώνουν μόνο ότι κάποτε υπήρχαν Μοναστήρια.

ΜΟΝΗΔΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Στο φάκελλο υπάρχουν εξέγγραφα όλα διαβιβαστικά από Νομ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ»

(Συλλογή: Χρ. Δ. Χαλατσά)

Έστερα από την κριτική του Ν.Α.Μ. στα «Κ.Ν.» (φύλλο 6 Απριλίου - Μαΐου 1999) επακολούθησε, μία ανέλπιστη υποδοχή τους από το πνευματικό κοινό της χώρας χωρίς προηγούμενο. Παραθέτουμε εκτός από δείγματα τραγουδιών της συλλογής και μία από τις κρίσεις για τη συλλογή των γνωστού Συγγραφέα κ. Άνθη Βέργη.

Έλαβα, τώρα τελευταία, μιά πολυτελέστατη έκδοση με τον παραπάνω τίτλο, πνευματικό μνημείο του Λαϊκού μας πολιτισμού, προγενικά κειμήλια της γενιάς των Χαλατσάιων απ' τα Καστέλλια της Φωκίδας. Μια συλλογή, που διατηρήθηκε, πάνω από εκατόν πενήντα χρόνια. Τη διαφύλαξαν τέσσερες γενιές. Ένας αιώνιος, αθάνατος Λόγος, ανθρώπινος, αληθινός. Τον συντήρησαν και τον αποθησαύρισαν, οι απόγονοι του συλλέκτη, Χρ. Δ. Χαλατσά.

Ένα μέρος απ' αυτά, τα «τραγούδια της Αγάπης, και λίγα αριστουργήματα, του Ακριτικού κύκλου, τα ξεχωρισαν τα παιδιά του, γνωστοί και καταξιωμένοι λογοτέχνες, ο Δημήτρης και ο Γιώργης Χαλατσάς, που προλογίζουν τη συλλογή. Και μας την προσφέρουν σήμερα.

Έχω υπόψη μου, παρόμοια αξιόλογα βιβλία, όπως του λαογράφου Ζάχου Εγροτύρη, του ποιητή Δημ. Τσιτσιπή και πολλών άλλων. Άλλα τούτο το βιβλίο, έχει μια ιδιαίτερη σημασία. Αυτά τα δημοτικά τραγούδια, έρχονται από πολύ παλιά. Πρώτη, ανθρώπευτη η πηγή τους. Ξεχωρίζουν, γιατί τα διάλεξαν υπεύθυνοι άνθρωποι, που γνωρίζουν από καλαίσθητο ποιητικό Λόγο, λαϊκό πολιτισμό και παράδοση. Στη σημερινή εποχή, που πάει να εξαφανίσει και να ισοπεδώσει, τις ομορφιές της ζωής και καθετί που θυμίζει Ελλάδα, καλό είναι να στήνονται τέτοια αναχώμα-

τα. Αυτός εδώ ο Λαός διαμέρφωσε έναν δικό του εθνικό βίο, πλούσιο σε σκέψη κι' ανθρώπινες αξίες. Μέσα σ' αυτά είναι και η παράδοση, τα έθιμα του, το δημοτικό του τραγούδι. Πρέπει να τα διαφυλάξουμε.

Ένας παλαίμαχος αγωνιστής, που σ' όλη του τη ζωή στάθηκε σ' αυτές τις επαλλαξίες, ο Χρήστος Δ. Χαλατσάς μας καλεί σήμερα σε μια σύναξη, να θυμηθούμε 'λγο παιδιά ζωή, να νοιώσουμε Ελλάδα. Οικοδεσπότης που θα μας φιλοξενήσει, θα είναι ο ίδιος, μ' όλα του τα γηρατεία.

Θα μας παρουσιάσει τούτα τα δημοτικά τραγούδια, που μόλις τώρα δα τάβγαλε απ' την πατρογονική κασέλα. Ένα θησαυρό κληρονομιά, απ' το γενάρχη της οικογένειας. Ακριβά κι' ατίμητα κειμήλια. Τα βρήκαν οι απόγονοι και τα διαφύλαξαν, δύναμης έρουν να προστατεύουν οι Χαλατσάιοι τις αξίες και τα όμορφα πράγματα της ζωής. Κατά πάτροπαράδοτο τρόπο. Πάππου προς πάππου.

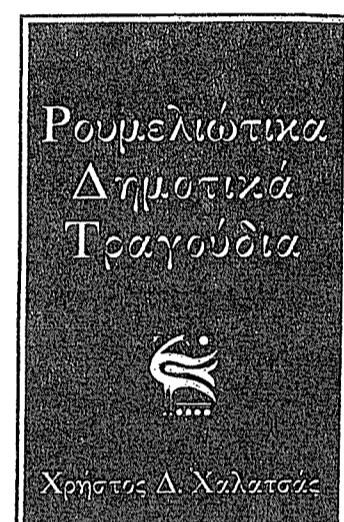
Σ' αυτό εδώ το γλέντι, μας περιμένει και μια ξακουστή κομπανία, με διπλές λυγιές, κλαρίνα και βιολί. Ελάτε να θυμηθούμε τη λεβεντιά αυτού του τόπου: Πρωτοτραγούδιστής ο Κώστας Χαλατσάς «τ' αιδόνι της Ρουμέλης» όπως τον αποκαλούσαν κείνα τα χρόνια. Ξακουστός σ' όλο τον τόπο.

Όταν ο Βασιλιάς Θωνας επισκέφθηκε το Ναό του Ηρακλέους, ψηλά στην Οίτη, στο τραπέζι που επακολού-

θησε, τον κάλεσαν και τραγούδησε κλέφτικα τραγούδια, μπροστά στο Βασιλιά και την ακολουθία του. Κι' όλοι θαύμασαν τη φωνή του. Η φαντασία μας ταξίδεψε για λίγο στα παλιά.

* * *

Δημοτικά τραγούδια της Ρουμέλης, που μιλάνε γι' αγάπη. Απ' τα καλύτερα, σήμερα,

Χρήστος Δ. Χαλατσάς

μερα πρωτοφανερώνονται. Τραγούδια π' αναφέρονται στα όμορφα μάτια της Γιούλας - Παναγιούλας, σε κάποια Σταυρούλα που όλο σιέται και λυγιέται και «που μαραίνει νιούς, μαραίνει παλληκάρια...». Εμάρανε κι' έναν παπά, που πάει να λειτουργήσει...». Άλλα, περίφημο τραγούδι, της Λελούδος, πολλά του γάμου, της Λαφίνας, αυτό το αριστούργημα του λαϊκού ποιητικού Λόγου, ένα απ' τα πολλά που θαύμαζε ο Γκαστέ. Κι' όλα μιλάνε για της ζωής τα βάσανα, για πίστη στον έρωτα, για χάρες, πόθους κι' αγάπες. Δε λείπει και το χιούμορ, πολλά είναι ευτράπελα, όπως αυτό που αναφέρεται στη Γιάνναινα - Γιαννάκαινα - στο Ντερβίνη Μυλωνά κ.ά.

Μπροστά μας, ο πλούτος της Ελληνικής ψυχής τα έθιμα, οι προκαταλήψεις, η λαϊκή παράδοση.

Μνήμες, στοχασμοί, ίδιες απόμακρες γνώριμες φωνές, ένας απόηχος που έρχεται απ' τα βάθη των αιώνων.

Και ο Λαός της Ρουμέλης, πρώτος θεματοφύλακας των παραδόσεων της φυλής, ακούει μ' αγάπη αυτές τις φωνές, μ' αυτές μεγαλούργησε στη μακρόχρονη ιστορική του πορεία. Στη ζωή και στο θάνατο. Αυτές τις φωνές θ' ακούσει, νανουρίσματα στην κούνια του, αγάπες και πόθους στη λεβεντιά και στα νιάτα του και μοιρολόγια στο κιβούρι του.

Αυτές λοιπόν οι φωνές είναι το κορύφωμα, του εθνικού Λαϊκού μας πολιτισμού. Μια ψυχόρμητη έκφραση, μια άσβεστη σφραγίδα, στη συνείδηση του Λαού μας.

Κι' είναι εωθινό σάλπισμα, προτροπής στους σημερινούς νέους μας. Ν' αγκαλιάσουν και ν' αγαπήσουν αυτή την προγονική φωνή. Σήμερα, είναι εθνική ανάγκη, ν' ανατρέξουμε στις πανάρχαιες ελληνικές πηγές και ν' αντλήσουμε απ' αυτές εγκαρδίωση και πίστη στον Έλληνα Ανθρώπο. Πίσω λοιπόν στις ρίζες μας, δύο είναι καιρός.

* * *

Άλλα, ας ξεφυλλίσουμε αυτή τη συλλογή, να δούμε και λίγα Λαογραφικά στοιχεία που τη συνθέτουν. Εδώ, θα μας οδηγήσουν τα παιδιά του συλλέκτη, που δύπως είπαμε, επιμελήθηκαν την ωραία αυτή έκδοση. Αυτοί προλογίζουν και σχολιάζουν. Η επιλογή των τραγουδιών είναι η καλύτερη. Τα θέματα, σε συνδυασμό με τη δομιτή λιτότητα της έκφρασης, προσδίδουν στα κείμενα μια ιδιαίτερη χάρη. Χώρισαν τα τραγούδια σε ομάδες, ανάλογα με το θέμα,

στο οποίο αναφέρονται. Αυτό το συνηθίζουν πολλοί Λαογράφοι, όπως ο Πολίτης, ο Κυριακίδης και άλλοι. Υποδιαιρέσεις, πέρα απ' τις κύριες ωραίες κατηγορίες που κατατάσσουν τα Δημοτικά μας Τραγούδια. Ιδιαίτερη προσοχή έδωσαν οι δύο επιμελητές, ώστε να υπάρχει σ' όλα, μια αισθητική πληρότητα και ενότητα γλώσσας. Και μας κατατοπίζουν σχετικά. Ακόμα μας έδωσε τέτοια τραγούδια, που να συνδυάζεται κείμενο, μουσική και χορός. Σωστή και υπεύθυνη δουλειά. Έρευνα πάνω στις παραλλαγές των διαφόρων τραγουδιών. Τις συναντάει κανείς σε ίδια τραγούδια, και σε πολλά μέρη της Ελλάδας. Κι' αυτές τις σημειώσουν στα περισσότερα τραγούδια.

Τελειώνοντας, θέλω να εκφράσω τα θερμά μου αισθήματα αγάπης στους παρουσιαστές. Έδωσαν ένα εθνικό έργο. Τρισάγιο στη μνήμη των προγόνων τους.

★ ★ ★

ΕΚΣΤΑΣΗ

Δεν είδα μέρα σήμερα μουειδέ και μεσημέρι, δεν είδα την ογόπτη μου στις σκάλες ν' ανεβαίνει, να λιανοτρίζει η μέση της να σειώνται τ' άρματά της, ν' αστράφτουν τα βελούδα της, να λάμπει η ποδεσιά της, να λάμπουν τα γιορντάνια της στα κάτασπρα λαιμά της.

★

ΝΤΕΡΤΙ

Με βλέπεις μάνα που γελώ και λες δεν έχω ντέρτι, το ντέρτι που χω στην καρδιά το βάσανο στα χείλη, δεν έχω τίνος να το ειπώ να με παρηγορήσει. Να σας το ειπώ ψηλά βουνά, ψηλά είστε δεν τ' ακούτε. Να το ειπώ στ' αδέρφια μου, είναι μικρά και κλαίνε. Να το ειπώ στη μάνα μου, γριά είναι και πεθαίνει. Σ' ένα δεντρί ακούμπησα να ειπώ το βάσανό μου και το δεντρί απ' το βάσανο και το βαρύ κιντέρι, τσακίστηκε γκρεμίστηκε και γένηκε κομμάτια.

★

ΕΠΙΔΕΙΞΗ

Χόρεψε μπραλιώτικα, πήδα καστελιώτικα, κούνα και τα χέρια σου σαν παλιοχωρίτισσα. Μέσ' στη μέση το χορό τίναξ' το μαντήλι σου για μ' δασιά να το τινάξεις, χίλιες δυό καρδιές να κάψεις λύγα και τη μέση σου, να φανεί η δέστη σου λύγα την ανάρια - ανάρια να μαράνεις παλικάρια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ
ΤΟΥ κ. ΚΩΣΤΑ ΚΟΥΤΣΟΜΙΧΟΥ

Ευχαριστώ το πασί της Φωκίδας που με στήριξε στον προεκλογικό μου αγώνα, ιδιαίτερα δε τους 5.300 συμπατριώτες μας που με τίμησαν με την ψήφο τους, αιξάνοντας την δύναμη μου κατά 110% και αναδεικνύοντάς με πρώτο επιφανόχρονα (βουλευτή) στο ψηφοδέλτιο της Νέας Δημοκρατίας.

Ως νέος άνθρωπος, διαβεβαιώνω το πασί της Φωκίδας που έδειξε ότι πιστεύει στην ανάγκη της ανανέωσης, ότι θα βρίσκομαι όπως πάντα δίπλα του, στους αγώνες που μας περιμένουν από εδώ και εμπρός.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΙΧΟΣ

Υποψήφιος Βουλευτής Φωκίδας Νέας Δημοκρατίας

Ήταν ο γάμος της χρονιάς. Ταιριαστό ζευγάρι με άριστες προϋποθέσεις για το άνοιγμα ενός καινούργιου νοικοκυρίου. Χαρές και γλέντια από την Τετάρτη, με αποκορύφωμα τη μεταφορά της προίκας στο σπίτι του γαμπρού.

Μπροστά ο Ζήτρος με το κλαρίνο, ζερβά δεξιά ο Κώστας με το σαντούρι και ο Πετρογιώργης με το βιολί και να αντικαθίσουν οι πλαγιές "ας παν να δούν τα μάτια μου πως τα περνάει η αγάπη μου, μην βρόκε αληθού κι αγάπησε και μένα με παράτοσε".

Τελείωσε κι ο γάμος με τις καθηύτερες ευχές του αξέχαστου Παπαπαναγιώτη.

Και ξανά τραγούδια και χαρές μέχρι που επιτέλους σουρούπωσε κι όλοι πιούφαζαν και πήγαν να κοιμηθούν.

Όλοι βέβαια εκτός από το Γιατρό, γιατί γύρω στα μεσάνυχτα έφτασε στο σπίτι μου η μάνα του γαμπρού ανίσχυν και αναστατωμένη. Γιατρέ μου έπια γρήγορα στο σπίτι, κάτι έπαθε ο γαμπρός. Έτρεξα και βρήκα το γαμπρό τέζα στο κρεβάτι και να πονάει αφόρτη στη μέση του, είχε πάθει λουμπάγκο.

Διστακτικά και με αναφιλτά μου εξομοιογήθηκε πώς στην προσπάθεια του να ρίξει την πρώτη τουφεκιά, έτσι γινόταν τότε, την πρώτη τουφεκιά έπρεπε να την ρίξει ο γαμπρός την πρώτη νύχτα του γάμου και χωρίς να προλάβει έπαθε το μεγάλο κακό.

Αρχισε η θεραπεία με ενδοφλέβιες και ενδομυϊκές ενέσεις, με χάπια και αχνιστές κεραμίδες στη μέση και προπαντός πλήρη ακινησία. Γιατρέ θα μείνω πολλές μέρες έτσι; Είδα τη μεγάλη του θύψη και την απογοήτευση ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του. Ήταν πραγματικά συντετριμμένος και φρόντισα να τον καθησυχάσω.

Σε λίγες μέρες θα είσαι καθά του είπα. Ήρθε η Τετάρτη, ο γαμπρός είχε ικανοποιητική βεβτίωση, αλλά του συνέστησα να παραμείνει μία μέρα ακόμη στο κρεβάτι. Η ανησυχία των συμπεθέρων περίσσεψε

Ιστορίες του χωριού μας

ΤΟ ΛΟΥΜΠΑΓΚΟ

και έξω τα σχόλια φούντωσαν με την καυστική σάτιρα του Δήμου Ποιλύχρονου «Βρε αυτός κόλλησε στα μέρι και θα κάνει μία εβδομάδα να ζεκοφήνει». Στην επίσκεψη της Πέμπτης

**Από τον
ΓΙΑΝΝΗ ΔΙΕΝΝΗ
Παθολόγο και
Νευρολόγο - Ψυχίατρο**

βρήκα μία γυναίκα της γειτονιάς να σταυρώνει και να ξεματίζει τον γαμπρό. Την άλλη μέρα ο γαμπρός έκανε δειπνά την πρώτη δημόσια εμφάνισή του, μιας και η τουφεκιά έπεσε και όλα πήγαν καβά.

Καμάρωνε στην πεθερά. Καλά που ξεματίσαμε το παιδί μας και στερεώθηκε.

Τι να περιμένεις τώρα απ' τα γιατρούδικα!! Στη συνέχεια το ζευγάρι με απέρευγε και φυσικά δεν με πλήρωσαν γιατί τα επινίκια τα εισέπραξε η ξεματίστρα.

Έπαι περιμένεις τώρα απ' τα γιατρούδικα!! Στη συνέχεια το ζευγάρι με απέρευγε και φυσικά δεν με πλήρωσαν γιατί τα επινίκια τα εισέπραξε η ξεματίστρα.

Πέρασε ένας χρόνος όταν ένα καταμεσήμερο έφτασε κατιόρωμένος ο γαμπρός στο σπίτι μου. Γιατρέ μου να τρέξουμε, πεθαίνει η γυναίκα μου. Τι έγινε φίλη μου τον ρώτησα; Να εξαπατεί κάνα - δύο κουβέντες, την έσπρωξα και λιγάκι, έπεσε κάτω και δεν κουνιέται ούτε μιλάει. Και γιατί δεν ξεματίσατε τη γυναίκα σου να γίνει καβά;

Την ξεματίσαμε γιατρέ μου, αλλά δεν της περνάει. Μπήκα στο δωμάτιο έβγαλα τους περέργους και πρώτα απ' όλους την ξεματίστρα. Την εξέτασα, είχε πάθει υστερική κρίση. Η θεραπεία απήνη και καθιερωμένη. Της άστραψα δύο χαστούκια, η κοπέλα ταράχτηκε λίγο,

άνοιξε τα μάτια της, βγήκε από το πινθαρό και σαν να ήταν χαμένη ψέλησε "Μαρή βάλτε με στο κρεβάτι, ντροπή είναι και ο γιατρός εδώ".

Την ξάπλωσαν στο κρεβάτι της και σε λίγο άρχισε να πηγαίνει ποδάρι στην ηλιόλιθη της.

Με πήρε ο γαμπρός στο άλλο δωμάτιο. Ήταν γεμάτος φόβο και ενοχές.

Του εξήγησα πως αυτό δεν θα ξανασυμβεί εφόσον δεν ξαναματώσουν και δεν θα ξανασπρώξει τη γυναίκα του. Και τώρα γιατρέ μου τι να 'ναι η επίσκεψη;

Έβγαλα το συνταγοθήριο από την τσάντα μου και σημείωσα: Έξι επισκέψεις από τότε που ήσουν γαμπρός ίσον τόσο, τόσο ο τόκος ίσον τόσο, συν τη σημερινή επίσκεψη σύνολο τόσο.

Βγήκε ένας τρανταχτό πογιαριασμός. Τον έκοψε ψιλός ίδρωτας, αναψοκοκκίνισε, κάτι ψέλησε πως δεν πούθησε τον καπνό του και είχε δυσκολίες, φοβήθηκα μην πάθει κανένα εγκεφαλικό επεισόδιο γι' αυτό τον έπιασα από τον ώμο και του τόνισα: Ακου φίρε μου, σου χαρίζω όλα τα προηγούμενα και θα μου δώσεις μόνο τη σημερινή επίσκεψη. Ομως πρέπει να μάθετε να έχετε εμπιστοσύνη στο γιατρό σας, να τον αγαπάτε και να τον σέβεστε γιατί όπως πάτε κανείς δεν θα ριζώσει στον τόπο μας, όπως κι έγινε....

Πάνω από 30 γιατρούς έβγαλε το χωρίο μας, όμως ένας υπήρξε ο κύριος που θυσίασε δόπη του τη ζωή κοντά στις αρρώστιες, τον πόνο, τις αγωνίες και τα συμφέροντα του χωριού μας.

Ήταν ο Παπαγεωργίου ο γιατρός που έστω και με αυτά τα λίγα λόγια στην μνήμη του, νοιώθω ξεπλάφωμα στην ψυχή μου γιατί του τα χρωστούσα.

ΝΕΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Από τις παραμονές του Πάσχα άρκισε να δει τουργεί στο χωριό καινούργιο κατάστημα με την επωνυμία Καφενείο - Μεζεδοπωλείο «Το Σταυροδρόμι» υπό τη διεύθυνση του Γιάννη Σπυριδάκη, γαμπρού του Δήμου Β. Πέτρου.

Είναι μαγαζί που χρειαζόταν και το οποίο, καθώς δείκνουν τα πράγματα, θα δώσει zωή στο χωριό, συγκεντρώνοντας όχι μόνο τους Καστελλιώτες, αλλά πάρα πολλούς πελάτες και από τα γύρω χωριά.

Στις 13-5-2000 έγιναν τα εγκαίνια του με αγια-

σμό και ολονύκτιο γλέντι και με μουσική, τραγούδια και χορό για όλα τα γούστα και τις πληκτίες.

Προσφέθηκαν τη βραδιά των εγκαινίων, και συνεχίσουν να προσφέρονται, εξαιρετικές ποικιλίες και όλων των ειδών τα ποτά.

Είναι μια προσπάθεια που χρειάζεται τη συνδρομή όλων μας για να μένουμε οι Καστελλιώτες στο χωριό μας και να μην ψάχνουμε την απόλαυση σενός ποτού και ενός μερές στα γύρω χωριά.

Ευχόμαστε καλές δουλειές.

Γ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

NIKOY ΓΚΕΛΕΣΤΑΘ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΦΩΚΙΔΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΜΗΝΥΜΑ

Αγαπητές μου συμπατριώτισσές μου,

Αγαπητοί μου συμπατριώτες,

Σας ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου για τη μεγάλη τιμή που μου κάματε να με αναδείξετε και σε αυτές τις εθνικές εκλογές Βουλευτή Φωκίδας, ενισχύοντας τη μεγάλη δημοκρατική παράταξη της Νέας Δημοκρατίας με πλειοψηφία 49% μεγαλύτερη από την εκείνη των τελευταίων εκλογών του 1996. Η ευγωμοσύνη και η αγάπη μου απέναντί σας είναι βαθύτατη και θα παραμένει ανεξάλειτη στη σκέψη μου.

Δεν είναι δυνατόν να ξεχάσω ποτέ τους αγώνες που κάναμε μαζί για το καλό του νομού μας και της χώρας μας εδώ και 19 περίπου χρόνια που πολιτεύομαι και με περιβάλετε πάντοτε με την αγάπη σας και την εμπιστοσύνη σας, αναθέτοντάς μου τη σπουδαία αποστολή να εκπροσωπώ στη Βουλή και σας και το νομό μας.

Προσπάθησα στο διάστημα αυτό, να προσφέρω στο κοινωνικό σύνολο δύτικαντο και περισσότερο μπροστούσα, από

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ

Τι άλλο από παιδεμός είναι η ζωή χωρίς ομορφιά; Τι είναι ο τόπος, φαντάζεσαι, χωρίς ανθρώπους; Δρόμοι, αυλάκια, χωράφια, δέντρα, ξημερώματα και βράδια πουρχόνται και φεύγουν δίχως νόημα...

Κάτι τέτοια σκεφτόμουνα χτες βράδυ αγγιγμένος απ' τη νύχτα του χωριού. Πάνω στον ουρανό χυνόταν ο Ιορδάνης απ' τη μια πάντα στην άλλη, μια πάχνη αστριών, οι καντήλες του κύκνου, της Άρκτου και της Λύρας κι από πέρα η Καστούπη να καίει άσβηστα τα ακαντήλια και κάτω μεσ' τα χωράφια και στους δρόμους να κεντούν το ημίφων της σκηνής φωτάκια οι πυγολαμπίδες, να δίνουν τα τριζόνια συναυλίες χωρίς ακροατές, δω-κει έκοβαν τους ήχους τους μουσικούς τα μουγκρίσματα των αυτοκινήτων κι ανάμεσα ν' ακούς τον κούκο ή την κουκουβάγια σκαρφαλωμένα στα κεραμίδια, κάποιο ουρλιαχτό τσακαλιού, νότες από κοπροκούδουνα χωμένα μεσ' το δάσος, στην ποταμιά, να πέφτει ο πέπλος της νύχτας στα νυσταγμένα μάτια